

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022-2024
Rok akademicki 2023/2024

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	<i>analiza i przetwarzanie obrazów</i>
Kod przedmiotu	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	<i>Kolegium Nauk Przyrodniczych</i>
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	<i>Kolegium Nauk Przyrodniczych</i>
Kierunek studiów	<i>Informatyka</i>
Poziom studiów	<i>studia II stopnia</i>
Profil	<i>ogólnoakademicki</i>
Forma studiów	<i>stacjonarne</i>
Rok i semestr/y studiów	<i>rok II, semestr 2</i>
Rodzaj przedmiotu	<i>przedmiot kształcenia kierunkowego</i>
Język wykładowy	<i>polski</i>
Koordynator	<i>dr inż. Michał Kępski</i>
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	<i>dr inż. Michał Kępski</i>

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
2	15			15					3

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość podstaw algebry i analizy matematycznej. Znajomość podstawowych algorytmów i struktur danych. Podstawowa umiejętność programowania w środowisku Python.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Poznanie wybranych metod przetwarzania i analizy obrazów.
C ₂	Zapoznanie z tematyką zagadnienia widzenia komputerowego i powiązań z pokrewnymi zagadnieniami (uczenie maszynowe, sztuczna inteligencja). Zapoznanie studentów z typowymi problemami i wyzwaniem stawianymi przed algorytmami/systemami przetwarzającymi/analizującymi obrazy cyfrowe.
C ₃	Poznanie środowiska Python NumPy i biblioteki OpenCV, nabycie umiejętności wykorzystywania ich we własnych projektach informatycznych.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student zna wybrane metody przetwarzania obrazu, ich podstawy matematyczne oraz klasy problemów, do których metody te są wykorzystywane.	K_Wo1, K_Wo3
EK_02	Student potrafi wyszczególnić metody/grupy metod widzenia komputerowego będące <i>state-of-the-art</i> w zależności od zadanego problemu.	K_Wo4
EK_03	Student zna sposoby implementacji metod przetwarzania obrazów, jest świadomy ich wymagań obliczeniowych i złożoności, potrafi wskazać architektury sprzętowe i techniki programowania wykorzystywane przy ich implementacji.	K_Wo3, K_Wo6
EK_04	Student potrafi stosować algorytmy przetwarzania i analizy obrazów oraz interpretować wyniki ich działania.	K_Uo4, K_Uo6
EK_05	Student potrafi parametryzować algorytmy przetwarzania i analizy obrazów w zależności od rozwiązywanego problemu.	K_Uo5, K_Uo6

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

1. Podstawowe zagadnienia widzenia komputerowego. Sposoby akwizycji i reprezentacji obrazów kolorowych i RGB-D.
2. Operacje bezkontekstowe. Konwolucje, filtry nieliniowe. Gradient i detekcja krawędzi.
3. Transformaty: Fouriera, DCT, Hougha i ich zastosowanie w przetwarzaniu obrazów.
4. Detekcja narożników. Detekcja punktów charakterystycznych. SIFT. Deskryptory cech.
5. Model i kalibracja kamery. <i>Feature based alignment</i> . Algorytm RANSAC. <i>Multiple view geometry</i> .
6. Rozpoznawanie obiektów. K-NN, klasyfikacja liniowa, SVM. <i>Stochastic gradient descent</i> .
7. Konwolucyjne sieci neuronowe. Wielowarstwowy perceptron i algorytm wstecznej propagacji. Uczenie głębokie. Warstwy konwolucyjne i <i>pooling</i> . Zastosowania, <i>state-of-the-art</i> .
8. Metody przetwarzania chmur punktów 3D. Urządzenia do akwizycji. Segmentacja, filtracja, algorytm ICP.

B. Problematyka ćwiczeń laboratoryjnych

1. Biblioteka OpenCV i numpy. Podstawowe operacje na obrazach. Jupyter notebook jako środowisko do prezentacji wyników.
2. Filtracja obrazu. Wykrywanie krawędzi.
3. Detekcja narożników. Detekcja punktów charakterystycznych. SIFT.
4. Przepływ optyczny (ang. <i>optical flow</i>).
5. Klasyfikacja obiektów. Proces uczenia klasyfikatora liniowego.
6. Konwolucyjne sieci neuronowe: biblioteki programistyczne, proces uczenia prostej sieci do rozpoznawania obrazów (zbiór CIFAR-10).
7. Metody przetwarzania chmur punktów 3D (biblioteka Open3D)
8. Model i kalibracja kamery. Algorytm RANSAC. <i>Multiple view geometry</i> .

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: prezentacja multimedialna

Laboratorium: implementacja i testowanie algorytmów przetwarzania i analizy obrazów.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych
EK_01	Test zaliczeniowy	wykład
EK_02	Test zaliczeniowy	wykład
EK_03	Test zaliczeniowy	wykład
EK_04	Kolokwium, obserwacja w trakcie zajęć	lab
EK_05	Kolokwium, obserwacja w trakcie zajęć	lab

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie wykładu – test – efekty EK_01, EK_02, EK_03

91 – 100% bardzo dobry (5.0); 81 – 90% plus dobry (4.5); 71 – 80% dobry (4.0);

61 – 70% plus dostateczny (3.5); 50 – 60% dostateczny (3.0); poniżej 50% niedostateczny (2.0).

Zaliczenie laboratorium – kolokwium – efekty EK_04, EK_05

DST: Student potrafi poprawnie przygotować programy (uzupełniając udostępniony szkielet kodu źródłowego) rozwiązujące proste problemy, wykorzystując do tego celu możliwości bibliotek programistycznych używanych na zajęciach. Potrafi parametryzować metody przetwarzania obrazów zgodnie z zadanymi wskazówkami.

DB: Student potrafi poprawnie przygotować programy (uzupełniając udostępniony szkielet kodu źródłowego) rozwiązujące średniozaawansowane problemy, wykorzystując do tego celu możliwości bibliotek programistycznych używanych na zajęciach. Zna podstawowe parametry

danych metod i wpływ ich modyfikacji na działanie algorytmów. Potrafi parametryzować metody przetwarzania obrazów zgodnie z zadanymi wskazówkami.

BDB: Student potrafi poprawnie przygotować programy (uzupełniając udostępniony szkielet kodu źródłowego), rozwiązujące średniozaawansowane problemy wykorzystując do tego celu możliwości bibliotek programistycznych używanych na zajęciach. Zna parametry danych metod i wpływ ich modyfikacji na działanie algorytmów. Potrafi zinterpretować poprawnie wyniki i samodzielnie parametryzować wykorzystywane metody w zależności od zadanego problemu.

Ocena końcowa może być podwyższona lub obniżona (o pół stopnia) na podstawie aktywności studenta na zajęciach lub jej braku.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	45
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	-
zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Szeliski R.: *Computer vision: Algorithms and applications*, 2nd edition, Springer, 2022. (dostępna w internecie)
2. Klette R.: *Concise Computer Vision: An Introduction into Theory and Algorithms. Undergraduate Topics in Computer Science*, Springer-Verlag London, 2014.

Literatura uzupełniająca:

1. Cyganek B., *An Introduction to 3D Computer Vision Techniques and Algorithms*, Wiley, 2009.
2. McKinney W.: *Python w analizie danych: przetwarzanie danych za pomocą pakietów Pandas i NumPy oraz środowiska IPython*, Helion, 2018.